

Ik geloof dat ik geloof ...

God,
vaak denk ik terug
aan die blije dag
dat ons kindje gedoopt werd.
En dan voel ik weer
die stroom van liefde,
die overvloed aan hoop,
die golf van vertrouwen
in het leven en de toekomst.
God,
laat het doopsel van ons kindje
meer zijn dan een mooie herinnering.
Steun en sterk mij
om zelf als gedoopte te leven
en ons kindje te tonen
wat het betekent
om dag in, dag uit
christen te zijn
en het beste van jezelf te geven.

Lise houdt van foto's kijken. Ze bewondert graag haar babyfoto's. Ik toon haar dan af en toe ook de foto's van haar doopsel en ik vertel haar wat er toen gebeurde.

Mama van Lise

Af en toe proberen we onze kinderen wel mee te nemen naar een viering, maar dat lukt niet altijd en met drie kinderen onder de vier jaar is dat echt niet simpel. Onze kerk is echter altijd open op zaterdag (wanneer het markt is). Ik ga dan even met de kinderen de kerk binnen en sta met hen even stil op één plaats. Eén keer bij het beeld van Maria en haar baby Jezus, een andere keer bekeken we een glasraam en nog een andere keer wees ik naar de lezenaar en zei dat daar verteld wordt uit het boek van Jezus. Onze Tina van 4 en onze Joppe van 2 vragen nu al zelf om even de kerk binnen te lopen wanneer we daar passeren.

Na het doopsel van ons Jana probeer ik zelf elke avond even te bidden voor Jana en voor ons gezin. Ik ben niet goed met woorden, dus het is eigenlijk maar een klein schietgebedje waarin ik God vraag om goed voor Jana en voor onze familie te zorgen.

Ons Linde is gedoopt samen met twee andere kindjes. Als ik hun mama's tegenkom op straat of in de winkel denk ik even terug aan de doopvoorbereiding waar we elkaar leerden kennen.